

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 06.02.2018 r.
KIGEiT/284a/02/2018

Do:
**Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i
Nowoczesnych Technologii**

**na ręce jej przewodniczącego
Sz. P. Pawła Pudłowskiego**

Dotyczy: rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2229) – kwestia zmian w ustawie o zarządzaniu kryzysowym

STANOWISKO KIGEiT

Działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji [dalej „KIGEiT” lub „Izba”] w uzupełnieniu stanowiska z dnia 5 lutego 2018 r., znak KIGEiT/284/02/2018 odnośnie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2229), Izba zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia dodatkowej zmiany w projektowanych w art. 2 ustawy zmianach w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Ustawa wprowadza nowy art. 21a, który m.in. nakłada na operatorów ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne obowiązek do niezwłocznego nieodpłatnego wysłania, na żądanie dyrektora Centrum, komunikatu do wszystkich abonentów na określonym przez niego obszarze. W tym celu operator jest uprawniony do przetwarzania danych lokalizacyjnych abonenta na potrzeby wysłania komunikatu.

Izba postuluje, aby w art. 21a w ust. 3, 4 i 5 zmienić używane w przepisie pojęcie „abonenta” na szersze pojęcie użytkownika końcowego. Zgodnie z legalną definicją abonent to podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a użytkownik końcowy to podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub żądający świadczenia

takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb. Jak widać zakres pojęcia użytkownik końcowy jest znacznie szerszy i obejmuje nie tylko podmioty, które posiadają umowę z danym operatorem ruchomej publicznej sieci telefonicznej. W konsekwencji, w przypadku pozostawienia obecnego brzmienia przepisu komunikaty zostaną skierowane wyłącznie do abonentów danego dostawcy. Natomiast abonenci innych dostawców usług w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych np., działających w modelu MVNO w ogóle nie otrzymają takiego komunikatu. Wskazujemy, że dostawca usług w modelu MVNO w ogóle nie posiada sieci, a tym samym nie posiada statusu operatora w rozumieniu ustawy Prawo telekomunikacyjne. Podobnie komunikaty nie zostaną dostarczone do innych wizytorów (np. w ramach roamingu międzynarodowego, czy krajowego) korzystających z sieci telekomunikacyjnej tego operatora i nie będzie mógł wykonać tego obowiązku w stosunku do swoich abonentów korzystających z sieci telekomunikacyjnych innych operatorów.

Należy przy tym podkreślić, że obowiązek nie może zostać nałożony na dostawców usług telekomunikacyjnych, gdyż tylko operator ruchomej publicznej sieci telefonicznej posiadający w swoim VLR dane o lokalizacji abonenta może go wykonać w czasie rzeczywistym. Operatorzy korzystający z roamingu krajowego nie są w czasie rzeczywistym w posiadaniu danych lokalizacyjnych swoich abonentów korzystających w danym momencie z sieci partnera roamingowego – zatem obowiązek nie jest możliwy do wykonania, ponieważ jednocześnie partner roamingowy nie jest uprawniony do przetwarzania danych lokalizacyjnych tych obcych abonentów. Z kolei, w przypadku stosowania technologii Cell BC na potrzeby rozesłania komunikatu operatorzy również nie będą mogli wykonać obowiązku wyłącznie w stosunku do swoich abonentów, bowiem przy tej technologii nie ma możliwości selekcjonowania użytkowników końcowych znajdujących się na określonym obszarze.

Dlatego też, aby przedmiotowy obowiązek zapewniał dostarczenie komunikatu wszystkim użytkownikom końcowym na określonym obszarze, niezbędna jest zmiana określenia „abonent” na „użytkownik końcowy” mając na uwadze jednoznaczne definicje tych pojęć zawarte w art. 2 pkt 1 i 50 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński